

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Гж 115/05
26.01.2006. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Слађане Накић-Момировић и Споменке Зарић, чланова већа, у спору тужилаца АА и ББ, које заступа АБ, адв. и ВВ и ГГ, које заступа АВ, адв., против тужене државне заједнице Србија и Црна Гора, МО ВП 3065 Сомбор, ради накнаде штете, одлучујући о жалби тужилаца ВВ и ГГ, изјављеној против решења Окружног суда у Сомбору Гж. 139/05 од 19.05.2005. године, у седници одржаној 26.01.2006. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ жалба тужилаца ВВ и ГГ и потврђује решење Окружног суда у Сомбору Гж. 139/05 од 19.05.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Окружног суда у Сомбору Гж. 139/05 од 19.05.2005. године одбачени су као неблаговремени предлози тужилаца за понављање поступка, правноснажно окончаног пресудом Окружног суда у Сомбору Гж. 628/97 од 17.06.1997. године.

Против овог решења тужиоци АА и ББ изјавили су жалбу због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Испитујући добијано решење у смислу чл. 365. у вези чл. 381. раније важећег ЗПП, који се примењује на основу чл. 491. ст. 1. ЗПП ("Сл. гласник РС" бр. 125/04), Врховни суд је нашао да жалба није основана.

У поступку нису учињене битне повреде из чл. 354. ст. 2. ЗПП, на које Врховни суд пази по службеној дужности.

Према стању у списима, пресудом Општинског суда у Сомбору П. 1168/96 од 06.03.1997. године делимично је усвојен тужбени захтев и тужена обавезана да тужиљи АА исплати 30.000,00 динара, тада мал. ББ 60.000,00 динара, ВВ 35.000,00 динара и ГГ 35.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због смрти блиског лица. Истом пресудом тужена је обавезана да тужиоцу ГГ накнади материјалну штету за трошкове подизања надгробног споменика у износу од 13.200,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Преко досуђених износа нематеријалне штете тужбени захтев је одбијени. Тужена је обавезана да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 6.027,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Пресудом Окружног суда у Сомбору Гж. 628/97 од 17.06.1997. године усвојена је жалба тужене и првостепена пресуда преиначена, како у погледу главних захтева тако и у погледу одлуке о трошковима поступка, тако што су тужбени захтеви тужилаца и захтев за накнаду трошкова парничног поступка одбијен. Жалба тужилаца је одбијена у односу на одбијајући део тужбеног захтева, а првостепена пресуда потврђена. Ова пресуда је уручена пуномоћнику тужилаца 26.08.1997. године, а законском заступнику тужене 01.09.1997. године.

Пресудом Врховног суда Србије Рев. 756/98 од 20. маја 1998. године ревизија тужилаца, изјављена против наведене правноснажне пресуде другостепеног суда, одбијена је као неоснована. Ревизијску одлуку пуномоћник тужилаца и законски заступник тужене примили су 14.12.1998. године.

Тужиоци ВВ и ГГ, преко пуномоћника, поднели су 20.09.2004. године предлог за понављање поступка правноснажно окончаног пресудом Окружног суда у Сомбору Гж. 628/97 од 17.06.1997. године. Предлог је поднет из разлога предвиђених чл. 421. ст. 1. тач. 9. ЗПП. Навели су да су сазнали за нове чињенице и стекли могућност да употребе нове доказе на основу којих би за њих могла бити донета повољнија одлука.

Према чл. 423. ст. 3. ЗПП, по протеку рока од 5 година од дана кад је одлука постала правноснажна, предлог за понављање поступка не може се поднети, осим ако се понављање тражи из разлога наведених у чл. 421. тач. 2. и 3. тог Закона.

Пошто је пуномоћник тужилаца другостепену пресуду примио 26.08.1997. године, а предлог за понављање поступка у име тужилаца ВВ и ГГ поднео 20.09.2004. године из разлога предвиђених чл. 421. ст. 1. тач. 9. ЗПП, правилан је закључак о неблаговремености овог предлога.

Истицање у жалби да су тужиоци за постојање правноснажне пресуде другостепеног суда сазнали тек 04.11.2003. године и да их њихов пуномоћник уопште није информисао о исходу спора, нити им је доставио ову пресуду, није од утицаја, обзиром на изричиту законску регулативу.

То су разлози што је Врховни суд, на основу чл. 368. у вези чл. 380. ст. 1. тач. 2. ЗПП, одлучио као у изреци.

Председник већа-судија,

Снежана Андрејевић, с.р.

За тачност отправка

вс